

חוק מס יבוא שירותים, תשל"ו-1976 *

מזכירות

1. בחוק זה –

“המנהל” – מנהל המכס והבלו;

“הקצבת מטבע” –

(1) מכירת מטבע חוץ תמורת לירות ישראליות;

(2) משיכה מתוך פקדון מטבע חוץ של תושב ישראל, לרכות תשלום בחוץ לארץ בעד שירות מיובא בדרך של קיזוז חוב המגיע לרוכש השירות;

(3) משיכת מטבע חוץ שמקורו מילווה שיש לפרעו במטבע חוץ שיוקצב כאמור בפסקאות (1) או (2);

והכל למעט הקצבה מהסוגים המפורטים בתוספת הראשונה; שר האוצר רשאי, באישור ועדת הכספים של הכנסת, לשנות את התוספת;

“סוחר מוסמך” – כמשמעותו בחקנה 3 (ב) לתקנות ההגנה (כספים), 1941, בנק ישראל או מי שהתיר לו המפקח על מטבע חוץ למכור מטבע חוץ;

“מפקח על מטבע חוץ” – כמשמעותו בתקנות ההגנה (כספים), 1941, או מי שהוא הסמיך;

“שירות” – כל עשיה בתמורה למען הזולת שאיננה מכר טובין, לרכות הקניית זכות, טובת הנאה ונכסים בלתי מוחשיים אחרים ובין השאר הקניית זכות להצגת סרטי קולנוע או לשימוש בקנין רוחני ותעשייתי וכן מתן חמיכה או מתנה; ולגבי מי שקיבל הקצבת מטבע לשם נסיעתו לחוץ לארץ – גם מכר טובין במסגרת המותר לפי החר הקצבה;

“שירות מיובא” – שירות שתמורתו שולמה במטבע חוץ שמקורו בהקצבת מטבע.

החלת מס על
רכישת שירות
מיובא

2. (א) יוטל מס על יבוא שירותים למעט השירותים המפורטים בתוספת השניה.

(ב) שר האוצר יקבע בצו את שיעור המס; השיעור יהיה אחד ויכול שיהיה באחוזים ממחיר השירות או בסכום קצוב או בשתי הדרכים כאחת או לפי חישוב אחר.

(ג) שר האוצר רשאי, באישור ועדת הכספים של הכנסת, לשנות את התוספת.

החלת חוק מס
מכס ובלו (שינוי
תעריף)

3. הוראות חוק מס ובלו (שינוי תעריף), תש"ס-1949, יחולו על צווים לפי סעיף 2 (ב) כאילו היו צווים לפי סעיף 1 לחוק האמור, בשינויים המחוייבים לפי הענין ובשינויים אלה: במקום “חדשיים” קרי “שבועיים” והזמן שבין כנסי הכנסת יבוא במנין.

מחיר שירות
מיובא

4. מחירו של שירות מיובא מסוים הוא סכום המטבע שהוקצב לרכישתו; מחירם של כלל השירותים המיובאים שרוכש תושב ישראל בכספי הקצבת מטבע שקיבל לשם נסיעתו הוא סכום המטבע שהוקצב לנסיעתו.

החייב במס

5. החייב במס יבוא שירותים הוא מקבל הקצבת המטבע לשם השלום בעד השירות המיובא.

* נתקבל בכנסת ביום כ"ב באדר א' תשל"ו (23 בפברואר 1976); תצעה החוק ודגרי הסבר פורסמו בח"ח 1380, תשל"ו, עמ' 184.

1 ע"ר 1941, תוס' 2, עמ' 1380.

2 ט"ח תשי"ט, עמ' 164.

- תחולת החיוב
6. חובת תשלום מס יבוא שירותים תחול גם על המדינה ועל כל אדם הפטור לפי דין אחר ממש עקיף.
- ערעור
7. החולק על חבותו כמס יבוא שירותים רשאי לערער בפני בית המשפט המחוזי שבתחום שיפוטו נמצא מקום מגוריו; הגשת הערעור אינה דוחה את תשלום המס אלא אם הורה בית המשפט אחרת.
- מועד החיוב במס
8. (א) מועד החיוב כמס יבוא שירותים הוא מועד הקצבת המטבע לרכישת השירות.
(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), רשאי שר האוצר לקבוע, בצו המטיל את המס, מגדילו או מקטינו, שתחולת הצו תהא גם לגבי רכישת שירותים מיובאים שלרכישתם הוקצב כבר מטבע חוץ אך טרם נוצל.
- מועד תשלום המס
9. (א) מועד תשלום מס יבוא שירותים הוא מועד החיוב במס, אולם שר האוצר רשאי לקבוע מועד מאוחר יותר לסוגים של שירותים או של הקצבות מטבע.
(ב) ניתן צו לפי סעיף 8 (ב), יהיה מועד תשלום המס או הפרשי המס תוך שבעה ימים מיום תחילתו של הצו, אולם לענין הקצבה לשם נסיעה לחוץ לארץ – לא יאחזר מתחילת הנסיעה.
- החזר מס בביטול רכישת שירות
10. (א) הוכח להנחת דעתו של המפקח על מטבע חוץ כי בוטלה רכישתו של שירות מיובא מסויים או הוסחת מחירו וכי המטבע שהוקצב לרכישתו הוחזר כולו או מקצתו, יוחזר המס לפי זה תוך שלושים יום.
(ב) הוכח להנחת דעתו של המנהל כי בוטלה נסיעתו של אדם ששילם מס על הקצבת מטבע לנסיעה לחוץ לארץ וכי המטבע שהוקצב הוחזר, יוחזר לו המס תוך שלושים יום.
- גביית המס
11. (א) הסוחר המוסמך יגבה מס יבוא שירותים בעת הקצבת המטבע או יגבנו מי שקבע שר האוצר לגבי סוגים של שירותים או סוגי הקצבות מטבע לרכישת שירות מיובא.
(ב) מי שגבה מס כאמור, יעבירו לאוצר המדינה באופן ובמועד שנקבעו בתקנות.
(ג) סקודת המסים (גביה)³ תחול על גביית מס שלא שולם או שנגבה ולא הועבר לאוצר המדינה, וניתן לגבותו גם בדרך מוכענה אזורית.
- קנס פיגורים
12. מס יבוא שירותים שלא שולם, או נגבה ולא הועבר לאוצר המדינה במועד, יהיה מי שלא שילם או לא העביר אותו חייב בקנס פיגורים עליו בשיעור 2% לחודש, ולענין הגביה דין הקנס כדין המס.
- דרישת ידיעות ומסמכים
13. (א) כדי להבטיח ביצועו של חוק זה או תקנות לפיו רשאי המנהל לדרוש מהחייב בתשלום מס יבוא שירותים או בגבייתו למסור לו ידיעות הנוגעות לענין ולאפשר לו לעיין בפנקסים ובמסמכים הנוגעים לענין ולצלמם, ומהחייב במס או החייב בגבייתו רשאי הוא לדרוש שימסור לו את הפנקסים או המסמכים או את צילמם.
(ב) צילום של מסמך שיש על גביו אישור המנהל והחייב או בא כוחו שהוא מתאים למקור, יראו אותו לכל דבר וענין כאילו הוא המקור.

3 חוק איי כרך ב', עמ' 1374.

14. (א) כדי להבטיח ביצועו של חוק זה או תקנות לפיו רשאי מי שהמנהל הסמיכו לכך —

(1) להיכנס לכל מקום ולערוך בו חיפוש, ובלבד שחיפוש במקום המשמש למגורים לא ייעשה אלא על פי צו של שופט בית משפט שלום;

(2) לתפוס כל פנקס ומסמך אם יש חשד שנעברה עבירה והוא עשוי לשמש ראיה לביצועה;

(3) לחקור כל אדם, בלי לגרוע מהוראות כל דין בדבר ראיות חסויות, ובלבד שלא יחקור ביזמתו את בן-זוגו של החייב כמס או החייב בגבייתו או את ילדיו או הוריו;

(4) למנוע כניסתו של אדם לכלי הסעה לשם נסיעה לחוץ לארץ אם לא הוכיח להנחת דעתו של המנהל כי שולם המס או שהוא אינו חייב בו.

(ב) מי שהוסמך לענין סעיף קטן (א) יהיו לו סמכויות של שוטר למניעת עבירות או לגילויין וסמכויות של קצין משטרה בדרגת מפקח לפי סעיף 2 לפקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות)⁴, וסעיף 3 לפקודת האמורה יחול על הודעה שרשם.

עבירות 15. (א) מי שהפר כמפורט להלן הוראה מהוראות חוק זה או תקנות על פיו, דינו — מאסר שנה או קנס 20,000 לירות, או פי שלושה מסובת ההנאה שהשיג או שנתכוון להשיג, הכל לפי הסכום הגדול:

(1) לא גבה את המס או לא העבירו במועד לאוצר המדינה כאמור בסעיף 11;

(2) סירב או נמנע למסור ידיעה, מסמך או פנקס שהוא חייב למסרם לאחר שנדרש לעשות כן;

(3) סירב או נמנע להתייצב לחקירה לאחר שנדרש לעשות כן;

(4) מסר ידיעה לא נכונה או לא מדויקת בלא הסבר סביר או שמסר מסמך או פנקס הכוללים ידיעה כאמור;

(5) השמיד או שינה כל מסמך או פנקס שנדרש למסרו;

(6) הפריע לאדם לבצע את המוטל עליו מכוח חוק זה או מנע זאת ממנו.

(ב) עבר אדם עבירה מן המפורטות בסעיף קטן (א) מתוך כוונה להתחמק מתשלום

מס או מהעברתו לאוצר, דינו — מאסר שלוש שנים או קנס 100,000 לירות, או פי שלושה מסכום המס שמתשלמו או מהעברתו כאמור התחמק או התכוון להתחמק.

עבירה שלא
נקבע לה עונש

16. מי שהפר הוראה מהוראות חוק זה ולא נקבע להפרה עונש, או הפר הוראה בתקנות על פיו כשנאמר בתקנות שההפרה היא עבירה, דינו — מאסר שלושה חדשים או קנס 5,000 לירות.

עבירה של חבר
בלי אדם

17. נעברה עבירה לפי חוק זה או תקנות לפיו בידי חבר בני אדם, מואגד או בלתי מואגד, יאשם בעבירה גם כל מי שבעת ביצועה היה מנהל פעיל, מזכיר, נאמן, בא-כוח, שותף פעיל, חשב, מנהל חשבונות או כל סקיד אחראי אחר, וזולת אם הוכיח שהעבירה נעברה שלא בידיעתו או שנקט כל האמצעים הנאותים כדי להבטיח קיום הוראות החוק.

⁴ חוקי איי, כרך א', פרק ל"ד, עמ' 439.

18. נעברה עבירה לפי חוק זה או תקנות לפיו, במהלך פעילותו של חייב במס, של סוחר מוסמך או של מי ששר האוצר קבעו לפי סעיף 11 (א), בידי סקיד, פועל או שלוח, יאשם בה גם החייב במס, הסוחר המוסמך או מי ששר האוצר קבעו כאמור, זולת אם הוכיח שהעבירה נעברה שלא בידיעתו או שנקט כל האמצעים הנאותים כדי להבטיח קיום הוראות החוק.

19. (א) עבר אדם עבירה לפי חוק זה או תקנות לפיו או נחשד בה, רשאי המנהל, בהסכמת אותו אדם, לקחת מידו כופר כסף בסכום שלא יעלה על הקנס הגבוה ביותר שניתן להטיל בשל אותה עבירה, ומשעשה כן יופסק כל הליך משפטי לענין העבירה; אולם אם הוגש כתב אישום, אין לקחת כופר כסף אלא אם היועץ המשפטי לממשלה ציווה על עיכוב הליכי המשפט.

(ב) המנהל רשאי להתנות לקחת כופר כסף במתן התחייבות להימנע מעבירה על הוראות חוק זה או תקנות לפיו תוך תקופה שיקבע ושלא תעלה על שלוש שנים; ההתחייבות תהיה ערוכה שלא תעלה על הקנס הגבוה ביותר שמותר להטיל בשל העבירה שכופרה, ותהיה בערבות צד שלישי או בלי ערבות, כפי שיקבע המנהל.

(ג) הורשע אדם בעבירה שהתחייב לפי סעיף קטן (ב) להימנע ממנה, תיגבה הערובה כחוב לפי חוק זה.

20. (א) לא יגלה אדם ידיעה שהגיעה אליו אגב ביצוע חוק זה, אלא אם —
(1) שר האוצר התיר לגלותה;

(2) נדרש לגלותה בהליך משפטי על פי חוק זה או חוק מסים כמשמעותו בחוק לחיקון דיני מסים (חילופי ידיעות בין רשויות המס), תשכ"ז—1967.⁵

(ב) הגיעה לאדם ידיעה על פי סעיף קטן (א), יראוהו כמי שקיבל אותה אגב ביצוע חוק זה.

(ג) גילה אדם שלא כדין ידיעה שהגיעה אליו אגב ביצועו של חוק זה, דינו — מאסר שנה או קנס 20,000 לירות.

21. המנהל רשאי לאצול מסמכויותיו לפי חוק זה לאחר, אם בדרך כלל ואם לענין מסויים או לאזור מסויים.

22. שר האוצר ממונה על ביצוע חוק זה, והוא רשאי להתקין תקנות בכל חנוגה לביצועו.

23. תחילתו של חוק זה יום לאחר קבלתו בכנסת.

תוספת ראשונה

(סעיף 1)

(1) משיכת מטבע מתוך סקדון פמ"ז יצואן, סקדון תמ"מ או סקדון פמ"ז כבול של חברות ספנות ותעופה, כמשמעותם בהוראות המפקח על מטבעות; לחץ;

(2) משיכת מטבע מתוך סקדון מטבע חוץ שמקורו בהקצבת מטבע לנסיעה לחוץ לארץ, שבקשר אליה שולם מס יבוא שירותים והמטבע הוחזר לישראל;

⁵ ס"ח תשכ"ז, עמ' 136.

(3) תשלום בדרך קיוזו שעשה יצואן, לרכות יצואן שירותים, בהתאם לתור-ראות המסקח על מטבע חוץ.

תוספת עניה

(סעיף 2 (א))

- (1) הובלה וביטוח של טובין המיובאים לישראל או מיוצאים ממנה;
- (2) שירותי הון שהם ריבית, דיבידנד, רוחים, עמלות בקשר למילווה, עמלות הבטחה, דמי ניכיון, ועמלות בקשר לעסקאות עתידיות;
- (3) עמלות בקשר לגיוס הון;
- (4) שכירות או חכירה של ציוד ששולם מכס על יבואו;
- (5) הקניית זכות לקבלת גימלאות;
- (6) הסעה לחוץ לארץ.

יהושע רבינוביץ
שר האוצר

יצחק רבין
ראש הממשלה

אפרים קציר
נשיא המדינה

